

Sygn. akt IV CNP 18/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi pozwanej

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Rejonowego w L.

z dnia 9 stycznia 2013 r.,

w sprawie z powództwa H. A.

przeciwko J. G.

o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym

w księdze wieczystej nr [...] a rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 października 2015 r.,

1) odrzuca skargę,

2) zasądza od J. G. na rzecz H. A. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2013 r., wydanym w sprawie z powództwa H. A. przeciwko J. G. o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym, Sąd Rejonowy w L. uzgodnił stan prawny nieruchomości ujawniony w księdze wieczystej nr KW [...] prowadzonej w Sądzie Rejonowym w L. w ten sposób, że nakazał wykreślić wpis w dziale II tej księgi dokonany na rzecz pozwanej J. G. jako właściciela tej nieruchomości, zaś w to miejsce wpisać powódkę H. A.

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w L. odrzucił apelację pozwanej J. G. od powyższego wyroku, uznając, że nie została ona opłacona w terminie. Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy w L. oddalił zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w L. z dnia 25 czerwca 2013 r.

Pozwana J. G. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia: wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 9 stycznia 2013 r. Wskazała, że wymieniony wyrok został wydany z naruszeniem podstawowych zasad porządku prawnego oraz praw człowieka zagwarantowanych w Konstytucji. Zarzuciła naruszenie prawa materialnego: art. 21 Konstytucji RP przez pozbawienie pozwanej J. G. prawa własności nieruchomości dla której w Sądzie Rejonowym w L. prowadzona jest księga wieczysta nr KW [...] bez ważnej podstawy prawnej oraz art. 83 § 1 k.c. przez jego błędne zastosowanie i ustalenie, że umowa darowizny z dnia 28 lutego 2007 r. jest nieważna, jako że została ona zawarta dla pozorów. Ponadto powołała się na naruszenie prawa procesowego tj. art. 328 § 1 k.p.c. poprzez brak należytego uzasadnienia wyroku i nieodniesienie się do szeregu dowodów zgromadzonych w sprawie oraz do istotnych dla sprawy okoliczności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku przysługuje od wyroku sądu drugiej instancji, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego wyroku w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Przesłanką dopuszczalności skargi jest wykorzystanie przez skarżącego przysługujących jej środków prawnych w celu uzyskania zmiany lub uchylenia zaskarżonego skargą wyroku. Przepis art. 424¹ § 2 k.p.c. dopuszcza skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku sądu pierwszej instancji jedynie w wyjątkowych wypadkach, jeżeli

jednocześnie niezgodność wyroku z prawem ma charakter kwalifikowany, wynikający z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. „Wyjątkowy wypadek” w rozumieniu tego przepisu zachodzi wówczas, gdy strona z przyczyn niezawinionych i usprawiedliwiających jej zaniechanie nie mogła skorzystać ze zwykłych środków prawnych zaskarżenia orzeczenia sądu pierwszej instancji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2013 r., III CNP 27/13, nie publ.). Stosownie do art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżący powinien wykazać w skardze, że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi.

Przesłanka ta nie została wykazana przez skarżącą, która poprzestała jedynie na wskazaniu własnej oceny okoliczności w wyniku których należna opłata od apelacji nie została uiszczona w terminie, co doprowadziło do jej odrzucenia. Przy czym ocena ta sprawdza się właściwie tylko do tego, że skarżąca nie zgadza się z rozstrzygnięciami zawartymi w postanowieniu Sąd Rejonowy w L. z dnia 25 czerwca 2013 r. oraz postanowieniu Sąd Okręgowy L. z dnia 29 kwietnia 2014 r. Przytoczona, argumentacja nie daje podstaw do uznania, że skarżąca z przyczyn niezawinionych i dających się usprawiedliwić nie mogła skorzystać z przysługujących jej zwykłych środków prawnych w celu uzyskania uchylecia lub zmiany obecnie zaskarżonego wyroku.

Z tych względów, niedopuszczalna skarga o stwierdzenie jego niezgodności z prawem podlegała odrzuceniu stosownie do art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., 398²¹ k.p.c. i art. 424¹² k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 12 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

eb